

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/140/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115218063
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1115218063.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Miroslavy Saxovej a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: I. Š., R.. XX.X.XXXX, U. XX, proti žalovanej: J. N., O..I.. C. X. Z., X.: XX XXX XXX, Š. X, D., o zaplatenie 1.807,56 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 14C/169/2015-103, zo dňa 29.4.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi nepriznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.640,56 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 29.10.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.); vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,52% (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou Okresnému súdu Lučenec dňa 31.5.2021, na námietku miestnej príslušnosti žalovanej postúpenou Okresnému súdu Bratislava I, ktorému bola doručená dňa 3.7.2015, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.807,56 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu nároku na plnenie v zmysle zmluvy o havarijnom poistení. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.X.XXXX o XX:XX H.. v V. R. C. v okrese C. J. došlo ku škodovej udalosti, keď za hustého dažďa vošlo vozidlo P. P., E.: C. XXX D., na nespevnenú krajnicu a následne do jarku; na predmetné vozidlo bola so žalovanou uzatvorená Zmluva o havarijnom poistení č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „poistná zmluva“). Za opravu vozidla realizovanú v autorizovanom servise O. C. I..W..V.. žalobca zaplatil sumu 1.807,56 eura; podaním zo dňa 17.9.2014 si u žalovanej uplatnil nárok na náhradu vzniknutej škody v rámci havarijného poistenia. Následne bol na pobočke žalovanej oboznámený s tým, že jeho poistenie zaniklo zo zákona ku dňu 30.7.2014; písomné upovedomenie o zániku poistenia bolo vyhotovené 7.10.2014 a žalobcovi bolo doručené i Vyrozumenie k oznámeniu škodovej udalosti zo dňa 13.10.2014. Žalovanú na plnenie vyzval opätovne podaním zo dňa 16.12.2014, tá však zotrvala na tom, že poistenie zaniklo priamo zo zákona. Žalobca poukázal na to, že žalovaná ho na úhradu poistného za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 vyzvala podaniami zo dňa 28.4.2014 a 25.6.2014, pričom na základe prvej upomienky dňa 5.5.2014 uhradil poistné za predmetné obdobie; v čase doručenia druhej upomienky tak bolo poistné uhradené, ohľadom čoho volal i do Call centra žalovanej, kde mu potvrdili prijatie i priradenie platby, a tak bol v tom, že nemal podližnosti. Za obdobie od 22.12.2013 do 21.3.2014 nebol na úhradu poistného tak, ako to ukladá § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalovanou nikdy vyzvaný, a preto poistenie pre neuhradenie poistného zo zákona zaniknúť nemohlo. Nakoľko v čase poistnej udalosti predmetný poistný vzťah trval, má nárok na uplatnené poistné

plnenie. Dlž na poistnom následne uhradil v dvoch splátkach, a to dňa 5.9.2014 a 28.11.2014. Žalobou si uplatnil aj úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni, keď mu žalovaná prvýkrát zaslala zamietavé stanovisko, a teda od 14.10.2014.

3. Žalovaná potvrdila uzavretie poistnej zmluvy na havarijné poistenie so žalobcom s dohodnutým ročným poistným v sume 471,58 eura a s dohodnutým spôsobom platby v štvrtročných splátkach, a to k 22.6., 22.9., 22.12. a 22.3. Nakoľko žalobca splátky neplatil riadne a včas, bolo mu zaslaných viacero upomienok. Dňa 5.5.2014 uhradil sumu 75,80 eura, ktorá bola priradená na dlžné poistné za poistné obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014 a už vtedy bol v omeškaní aj s platbou za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014. Dňa 24.6.2014 žalobcovi zaslala výzvu obsahujúcu všetky zákonné náležitosti vrátane poučenia o zániknutí poistenia aj v prípade, ak bude zaplatená len časť poistného, ktorú výzvu žalobca prevzal dňa 30.6.2014, napriek tomu úhradu poistného do 1 mesiaca nezrealizoval; poistná zmluva tak zanikla ku dňu 30.7.2014. Sumu 67,38 eura predstavujúcu len časť poistného uhradil dňa 5.9.2014 a doplatok v sume 28,44 eura uhradil až dňa 28.11.2014. V čase dopravnej nehody žalobcu dňa 15.9.2014 preto škoda na jeho motorovom vozidle nebola krytá havarijným poistením.

4. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovanej uviedol, že na úhradu za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014, ku ktorému bola priradená jeho platba zo dňa 5.5.2014, nebol nikdy vyzvaný a zdôraznil, že pri platení poistného jednoznačne určil, že platí poistné za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, a preto vôľa žalovanej priradiť jeho plnenie na iný dlž nemá relevanciu. Dlžné poistné za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 tak bolo uhradené ešte pred zaslaním výzvy žalovanej, v ktorej bol upozornený na možnosť zániku poistenia; poistná zmluva tak nemohla zaniknúť. Keďže pracuje ako zamestnanec medzinárodnej kamiónovej dopravy, uznal, že mal posuny v platení, ale vždy, keď prišiel domov a pozrel poštu, všetko uhradil. Uviedol, že keď telefonicky preveroval situáciu, niekto z poisťovne mu povedal, že jeho poistka je aktívna, avšak keď už bol na pobočke, bolo mu povedané, že je zrušená. Podotkol, že ak by si bol vedomý, že nemá havarijnú poistku, nedal by si auto opraviť.

5. Žalovaná s poukazom na výpis z inkasného účtu žalobcu uviedla, že tento bol od 22.6.2011 permanentne v omeškaní, v dôsledku čoho mu v roku 2011 až 2014 zaslala 7 upomienok, hoci povinnosť zasíelať mu upomienky nemala. Poprela tvrdenie žalobcu, že upomienka pre nezaplatenie splátky za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014 žalobcovi nebola zaslaná, nakoľko táto mu bola zaslaná dňa 26.1.2014. Pokiaľ žalobca uviedol, že vymedzil obdobie, za ktoré vykonal úhradu, v tomto smere sa odvolal len na predložený ústrižok poštového peňažného poukazu, kde sú uvedené dátumy 22.3.2014 a 22.6.2014; uvedené však nepovažovala za určitý a zrozumiteľný prejav vôle dlžníka uhradiť konkrétny dlž, nakoľko ústrižok je len potvrdením pre dlžníka, údaje sa do prázdnych okienok dajú dopísať i dodatočne a Slovenská pošta, a.s. doplňujúce údaje žalovanej neoznamuje, čo vyplýva aj z jej elektronického účtovného systému. V prípade priradenia jeho úhrady zo dňa 5.5.2014 na jeho najskôr splatný záväzok podotkla, že postupovala v jeho najlepšom záujme. Mala za to, že hoci tento postup v Občianskom zákonníku upravený nie je, je možné analogicky postupovať podľa § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka, prípadne § 34 Zákonníka práce. Zotrvala na tom, že z výzvy doručenej žalobcovi dňa 30.6.2014 mal tento vedomosť o tom, že neeviduje jeho úhradu za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, napriek tomu nereagoval; doručením kvalifikovanej výzvy v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka boli splnené zákonné predpoklady pre zánik poistenia. Pokiaľ mal žalobca po vykonaní úhrady dňa 5.5.2014 za to, že jeho poistenie riadne trvá, svoju zákonnú povinnosť si neplnil naďalej, nakoľko ani ďalšie poistné splatné dňa 22.7.2014 neuhradil. Napokon, ak by aj poistenie trvalo, čiastku za opravu vozidla nerozporovala, len podotkla, že je potrebné zohľadniť spoluúčasť a započítať i dlžné poistné, na ktoré má nárok.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili dňa 22.6.2010 na dobu neurčitú predmetnú poistnú zmluvu o havarijnom poistení na vozidlo P. P., E.C.: C. XXX D., s dohodnutou výškou spoluúčasti 5%, minimálne 167 eur a s dohodnutou platbou poistného štvrtročne poštovým poukazom. Žalovaná podaním zo dňa 28.4.2014 vyzvala žalobcu k úhrade dlžného poistného za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 v sume 75,80 eura; podaním zo dňa 25.6.2014 mu oznámila, že k dátumu splatnosti neuhradil poistné za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 v sume 75,80 eura a vyzvala ho na uhradenie nedoplatku. Dňa 15.9.2014 došlo v obci V. R. C. ku škodovej udalosti, keď predmetné vozidlo za hustého dažďa vošlo v ľavotočivej zákrute na nespevnenú krajnicu a do jarku; vozidlo bolo dňa 17.9.2014 odovzdané na opravu do autorizovaného servisu O. C., I.W.V., ktorý žalobcovi dňa 3.10.2014 za opravu vystavil faktúru č. 20140684 na

sumu 1.807,56 eura so splatnosťou dňa 17.10.2014. Žalobca si dňa 17.9.2014 uplatnil u žalovanej nárok na náhradu škody z predmetnej škodovej udalosti, na čo mu žalovaná listom zo dňa 7.10.2014 oznámila, že jeho poistenie pre nezaplatenie poistného zaniklo zo zákona uplynutím dňa 30.7.2014; zároveň ho vyzvala na úhradu dlžného poistného do zániku poistného v sume 28,44 eura. Podaním zo dňa 13.10.2014 žalobcu vyzvala k oznámenej škodovej udalosti, že nakoľko jeho poistenie pre nezaplatenie poistného zaniklo zo zákona ku dňu 30.7.2014, škodovú udalosť vybavuje bez náhrady. Žalobca podaním zo dňa 16.12.2014 opätovne vyzval žalovanú na úhradu poistného plnenia; žalovaná mu listom zo dňa 19.1.2015 odpovedala, že za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014 bola dňa 26.11.2013 žalobcovi zaslaná banková zloženka s avízom a následne upomienka zo dňa 31.1.2014; za poistné obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 mu bola zaslaná banková zloženka s avízom dňa 19.2.2014 a následne dňa 28.4.2014 upomienka. Na úhradu poistného za obdobie od 22.6.2014 do 22.9.2014 bolo avízo zaslané dňa 21.5.2014. Následne dňa 24.6.2014 bola žalobcovi zaslaná výzva na zaplatenie dlžného poistného, na základe ktorej bola poistná zmluva pre nezaplatenie poistného zrušená ku dňu 30.7.2014. Žalobca k predmetnej poistnej zmluve dňa 5.5.2014 uhradil poistné v sume 75,80 eura poštovým poukazom s vyznačeným obdobím od 22.3.2014 do 22.6.2014, ktorú úhradu žalovaná priradila k poistnému za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014; dňa 5.9.2014 uhradil poistné v sume 67,38 eura poštovým poukazom s vyznačeným obdobím od 22.6.2014 do 22.9.2014, ktorú úhradu priradila žalovaná k poistnému za obdobie 22.3.2014 do 30.7.2014; dňa 28.11.2014 uhradil poistné v sume 28,44 eura poštovým poukazom, ktorú úhradu žalovaná zarátala ako doplatok poistného za obdobie od 22.3.2014 do 30.7.2014. Z detailu inkasného účtu žalobcu vyplýva, že žalobcovi bola dňa 26.1.2014 zaslaná upomienka pre nezaplatenie poistného za obdobie od 22.12.2013 do 22.6.2014; následne dňa 27.4.2014 mu bola zaslaná upomienka za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 a dňa 22.6.2014 mu bola zaslaná výzva za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, doručená žalobcovi dňa 30.6.2014. Z detailu prijatej platby z účtovného systému žalovanej vyplýva, že platba žalobcu v sume 75,80 eura zo dňa 5.5.2014 bola spracovaná dňa 9.5.2014 a dňa 10.5.2014 bola spárovaná s obdobím od 22.12.2013 do 22.3.2014.

7. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, za súčasnej aplikácie § 517 ods. 1, ods. 2, § 788 ods. 1, § 796, § 797, § 801 Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že v konaní bolo sporným, či havarijné poistenie na predmetné vozidlo v čase škodovej udalosti dňa 15.9.2014 trvalo. Mal za preukázané, že žalovaná dňa 28.4.2014 zaslala žalobcovi upomienku na zaplatenie poistného za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 a následne dňa 25.6.2014 aj výzvu na úhradu poistného v sume 75,80 eura za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 spolu s poučením podľa § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že ak nebude poistné uhradené do jedného mesiaca od doručenia výzvy, poistenie uplynutím tejto lehoty zanikne; výzva bola žalobcovi doručená dňa 30.6.2014. Žalobca v konaní preukázal a žalovaná to ani nerozporovala, že dňa 5.5.2014 žalovanej uhradil sumu 75,80 eura; žalovaná túto úhradu priradila k neuhradenému poistnému v rovnakej sume za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014. Pokiaľ žalovaná namietala, že podľa jej interného výpisu z účtu žalobcu tomuto listom zo dňa 26.1.2014 zaslala upomienku za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014, uvedené žalobca rozporoval a žalovaná okrem interného výpisu odoslanie a doručenie upomienky nijako nepreukázala. Následne žalobca dňa 5.9.2014 uhradil sumu 67,38 eura za poistné obdobie od 22.6.2014 do 22.9.2014 a zostatok poistného v sume 28,44 eura uhradil dňa 28.11.2014. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že žalovaná neoprávnene priradila jeho úhradu zo dňa 5.5.2014 k obdobiu od 22.12.2013 do 22.3.2014, nakoľko žalobca údajmi na poštovom poukaze preukázal, že túto platbu uhradil za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014. V tejto súvislosti uviedol, že nakoľko Občiansky zákonník predmetnú situáciu neupravuje, je potrebné vychádzať zo základných princípov právneho poriadku, ktorými sa riadi úprava občianskoprávných vzťahov, a teda v danom prípade pri plnení dlhu ako jednostrannom právnom úkone dlžníka je potrebné prioritne prihliadať na jeho úmysel, ktorý dlh chce splniť; právnu úpravu podľa Obchodného zákonníka, na ktorú analogicky poukazovala žalovaná, v danom prípade s poukazom na jeho § 1 aplikovať nemožno. Žalobca jasne a jednoznačne uviedol, že platba zo dňa 5.5.2014 je úhrada poistného za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, čo korešponduje i časovo s tým, že dňa 28.4.2014 mu žalovaná za predmetné obdobie zaslala upomienku. Procesnú obranu žalovanej spočívajúcu v tom, že údaje na poštovom poukaze je možné dodatočne dotlačiť bez akéhokoľvek dôkazu na podporu uvedeného, vyhodnotil súd prvej inštancie ako účelovú a nepreukázanú; skutočnosť, že žalovaná nemá vedomosť o doplňujúcich údajoch k platbe nemôže byť na ťarchu žalobcu, ktorý v prípade platby poštovým poukazom nemal ako inak dať žalovanej na vedomie, za aké obdobie danú sumu uhradil. Nakoľko v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pre ukončenie poistnej zmluvy pre nezaplatenie poistného potrebné zaslanie výzvy s poučením o zániku poistenia v prípade nezaplatenia poistného v 1-mesačnej lehote, pričom žalobca preukázal, že poistné za obdobie

od 22.3.2014 do 22.6.2014 uhradil ešte skôr, ako začala plynúť uvedená lehota v zmysle výzvy žalovanej zo dňa 25.6.2014, nemožno sa stotožniť so žalovanou, že predmetné poistenie skončilo pre neuhradenie poistného za predmetné obdobie ku dňu 30.7.2014; žalovaná zároveň ukončenie poistnej zmluvy pre neuhradenie poistného za iné obdobie netvrdila a ani nepreukázala, a preto súd prvej inštancie ustálil, že poistná zmluva v čase predmetnej škodovej udalosti trvala.

8. Pokiaľ žalovaná na pojednávaní dňa 29.4.2022 vzniesla námietku započítania dlžného poistného, súd prvej inštancie konštatoval, že na túto neprihliadol, nakoľko tak urobila až po koncentrácii konania v zmysle § 153 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom túto mohla vzniesť kedykoľvek v rámci svojich predchádzajúcich vyjadrení a zároveň bola podľa § 153 CSP riadne poučená; navyiac, žalovaná neuviedla ani sumu, ktorú žiadala voči žalobcovi započítať. Prihliadol však na jej námietku spoluúčasti dohodnutej v poistnej zmluve, ktorá v danom prípade predstavovala 167 eur; po odčítaní uvedenej sumy žalobcovi priznal sumu 1.640,56 eura a vo zvyšku uplatnenej sumy žalobu zamietol. Žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne od 29.10.2014 do zaplatenia, a teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od 13.10.2014, kedy žalovaná skončila šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti plniť; vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania od 14.10.2014 (dňa nasledujúceho od oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie) do 28.10.2014 žalobu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Úspech žalobcu predstavuje 90,76% a úspech žalovanej predstavuje 9,24%; celkový úspech žalobcu tak predstavuje 81,52% (90,76% - 9,24%), a preto žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,52%.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhla odvolaciemu súdu ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že dňa 22.6.2010 so žalobcom uzavrela predmetnú poistnú zmluvu na havarijné poistenie vozidla na neurčito, so spoluúčasťou 5%, minimálne 165,97 eura na každom plnení; lehotné poistné (štvrtročné) bolo dojednané v sume 117,90 eura so splatnosťou 22.6., 22.9., 22.12., 22.3., a to formou poštového poukazu. Zopakovala, že žalobca poistné uhrádzal nepravidelne a často až po urgenciách z jej strany, pričom ohľadne spôsobu jeho platenia odkázala na svoje predošlé vyjadrenia. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/73/2021, zo dňa 27.10.2021, uviedla, že spôsob platenia poistného bol dojednaný v poistnej zmluve, v ktorej boli uvedené dátumy splatnosti, pričom žalobcove nepravidelné úhrady jej spôsobovali značné problémy s priradením poistného ku konkrétnemu obdobiu. Znovu uviedla, že žalobca dňa 5.5.2014 uhradil poštovým poukazom poistné v sume 75,80 eura za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, avšak nakoľko bol v tomto období v omeškaní s platením poistného za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014, priradila jeho platbu k tomuto obdobiu. Následne žalobca dňa 5.9.2014 uhradil poštovým poukazom poistné v sume 67,38 eura za obdobie od 22.6.2014 do 22.9.2014, ktoré priradila k obdobiu od 22.3.2014 do 22.6.2014. Dňa 23.6.2014 zaslala žalobcovi výzvu na zaplatenie poistného za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 v sume 75,80 eura a upozornila ho na znenie § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú výzvu žalobca prevzal dňa 30.6.2014. Aj keď bolo vo výzve uvedené obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, za ktoré žalobca poistné uhradil dňa 5.5.2014, nezisťoval na pobočke žalovanej, či je s platením poistného všetko v poriadku a či voči nemu neexistuje nedoplatok. Žalobca si bol pritom sám vedomý, že poistné neplatil riadne a včas, čo aj sám potvrdil. Dňa 28.11.2014 žalobca uhradil doplatok poistného ku dňu zániku poistenia, t. j. ku dňu 30.7.2014, a to poštovým poukazom, na ktorom nebola uvedená žiadna poistná doba. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, že nakoľko žalobca určil, za ktoré poistné obdobie uhrádza poistné, nemala oprávnenie zarátat si dlžné poistné s uhradeným poistným, ak takéto dlžné poistné evidovala. Z jej strany pritom bolo doložené, že žalobcu niekoľkokrát upomínala na úhradu dlžného poistného; skutočnosť, že žalobca na niektoré jej výzvy nereagoval jej nemôže byť na ťarchu.

11. Ďalej v odvolaní namietala uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania v prípade jej námietky započítania na pojednávaní dňa 29.4.2022. V tejto súvislosti uviedla, že konanie začalo dňa 14.4.2015, a teda ešte za platnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý sudcovskú koncentráciu konania neupravoval. Poukázala na to, že v rámci svojho procesného útoku a procesnej obrany sa sústredila na prostriedky zamerané na preukázanie skončenia poistného vzťahu v čase poistnej udalosti, pričom zo strany súdu prvej inštancie nebola upozornená, že na neskôr podané námietky nebude z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania prihliadať. Keďže súd prvej inštancie dospel k záveru, že poistná

zmluva bola v čase poistnej udalosti stále platná, mal do úvahy vziať i skutočnosť, že žalovanej za toto obdobie prináleží aj poistné, ktoré sa malo započítať s poistným plnením, na ktoré bola zaviazaná. Uvedené vyplýva aj zo Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku č. 105, konkrétne z čl. V bodu 4.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP verejne vyhlásil dňa 28.9.2023.

13. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vecne správny a keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

14. Odvolací súd má v prejednávanej veci pri viazanosti dôvodmi odvolania za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym záverom. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplata poistného plnenia na základe poistnej zmluvy v dôsledku poistnej udalosti, čo v konaní nebolo sporné. Sporným však bolo, či v čase poistnej udalosti predmetné poistenie žalobcu trvalo. Žalovaná dňa 28.4.2014 zaslala žalobcovi upomienku na úhradu poistného v sume 75,80 eura za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014. Žalobca dňa 5.5.2014 uhradil poistné v sume 75,80 eura, pričom na poštovom poukaze je predtlačené obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014 (č. I. 17 súdneho spisu). Žalovaná platbu žalobcu zo dňa 5.5.2014 v sume 75,80 eura priradila k obdobiu od 22.12.2013 do 22.3.2014, nakoľko ani za toto obdobie nevidovala úhradu poistného. Následne vo výzve doručenej žalobcovi dňa 30.6.2014 tohto vyzvala na úhradu poistného v sume 75,80 eura za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, s poučením podľa § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka; keďže žalobca podľa jej názoru poistné za predmetné obdobie neuhradil, mala za to, že poistenie pre nezaplata poistného zaniklo ku dňu 30.7.2014. Podstatným pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku tak bolo ustáliť, či predmetné poistenie žalobcu v čase poistnej udalosti trvalo.

15. Plnenie dlhu upravuje ustanovenie § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého splnením dlh zanikne; súčasná právna úprava však neupravuje situáciu, ktorý dlh zanikne v prípade viacerých záväzkov na strane jedného dlžníka, ak poskytnuté plnenie nepostačuje na uspokojenie všetkých záväzkov. V rámci obchodnoprávných vzťahov je táto otázka komplexne riešená v ustanovení § 330 Obchodného zákonníka a v rámci pracovnoprávných vzťahov v ustanovení § 34 Zákonníka práce. V občianskoprávných vzťahoch sa naďalej čiastočne aplikuje pravidlo upravené pôvodne v už zrušenom ustanovení § 73 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak plnenie dlžníka pri viacerých dlhoch voči tomu istému veriteľovi nestačí na vyrovnanie všetkých dlhov, je vyrovnaný dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási, že ho chce splniť; aplikácia uvedeného je limitovaná len ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa pri čiastočnom plnení peňažného dlhu plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Vzhľadom na uvedené je tak osobou, ktorá je oprávnená určiť, ktorý dlh bude splnený, predovšetkým dlžník a tento je i oprávnený určiť, v akom rozsahu sa má jeho plnenie započítať na istinu a v akom rozsahu na jej príslušenstvo. V zásade platí, že pri plnení peňažného dlhu bankovým prevodom alebo prostredníctvom poštového poukazu postačí pre určenie, ktorý dlh bude splnený, uvedenie nevyhnutných identifikačných znakov tohto dlhu v správe pre prijímateľa platby, prípadne vo variabilnom alebo špecifickom symbole platby; za náležité vymedzenie plnenia možno považovať aj úhradu presnej sumy zodpovedajúcej dlžnej čiastke, pokiaľ je z daného hľadiska takýto úkon dostatočne určitý. V prípade, že dlžník svoje plnenie nevymedzí, započíta sa plnenie v súlade so zásadou priority prednostne na istinu najskôr splatného dlhu a vo zvyšku na jeho príslušenstvo; prevyšujúce plnenie sa ďalej podľa rovnakej zásady započítava na najskôr splatné nespĺnené dlhy dlžníka.

16. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná neoprávnene priradila platbu žalobcu zo dňa 5.5.2014 v sume 75,80 eura k obdobiu od 22.12.2013 do 22.3.2014, nakoľko žalobca pri predmetnej platbe jednoznačne určil, že ide o úhradu za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014, čo vyplýva z údajov na poštovom poukaze.

17. V tejto súvislosti neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že žalovaná poštové poukazy na úhradu poistného zasiela spolu s upomienkami na úhradu poistného s predtlačnými údajmi o platbe, čo vyplýva i z výzvy zo dňa 23.6.2014 (č. I. 41 súdneho spisu) predloženej žalovanou, nemohlo preto obstať jej

tvrdenie prezentované v konaní, že nemá vedomosť o doplňujúcich údajoch k platbám prostredníctvom poštových poukazov. Uvedené je v rozpore i s ňou predloženým výpisom inkasného účtu (č. I. 40 súdneho spisu), z ktorého je zrejmé, že platba v sume 75,80 eura, zaplatená dňa 5.5.2014, je priradená k obdobiu od 22.12.2013 do 22.3.2014 napriek tomu, že pri údajoch o platiteľovi je uvedené, že ide o platbu od žalobcu za obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014. Rovnako platba v sume 67,38 eura, zaplatená dňa 5.9.2014, je priradená k obdobiu od 22.3.2014 do 30.7.2014, hoci je pri údajoch o platiteľovi uvedené, že ide o platbu od žalobcu za obdobie od 22.6.2014 do 22.9.2014. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaná mala vedomosť o tom, že žalobca svoje platby poštovým poukazom priradil ku konkrétnym obdobiam, ktoré obdobia boli zrejme na poštovom poukaze predtlačené samotnou žalovanou, napriek tomu jeho platby priradila k iným obdobiam, o čom žalobcu neinformovala.

18. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobcu upomínala i na úhradu poisťného za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014, súd prvej inštancie správne uzavrel, že uvedené nepreukázala, hoci na to mala dostatok priestoru; ňou predložený dôkaz v podobe interného inkasného účtu poisťnej zmluvy (č. I. 77) nemôže byť dostatočným dôkazom na preukázanie doručenia (ani odoslania) upomienok žalobcovi. Zároveň pri upomienkach, ktoré sú v tomto výpise uvedené, absentuje údaj o dátume doručenia, resp. dôvodu nedoručenia; údaj o doručení dňa 30.6.2014 sa nachádza len pri výzve za upomínané obdobie od 22.3.2014 do 22.6.2014. Napokon, aj v prípade doručenia upomienky žalobcovi za obdobie od 22.12.2013 do 22.3.2014, by uvedené v danom prípade nebolo podstatné, nakoľko žalovaná následok v podobe zániku poistenia v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka spojila práve s obdobím od 22.3.2014 do 22.6.2014, za ktoré žalobca poisťné preukázateľne uhradil.

19. V prípade námietky žalovanej v súvislosti s aplikáciou sudcovskej koncentrácie konania, keď na pojednávaní dňa 29.4.2022 žiadala voči žalovanému nároku v prípade úspechu žalobcu započítať dlžné poisťné, odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola o možnosti aplikácie sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 CSP poučená už vo výzve súdu na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k jej odporu zo dňa 5.5.2020 (č. I. 63), nemožno tak prisvedčiť jej tvrdeniu, že zo strany súdu prvej inštancie nebola na aplikáciu sudcovskej koncentrácie konania upozornená. Zároveň nie je podstatné, ak sa v rámci prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany zamerala len na tie, ktoré mali preukazovať skončenie poisťného vzťahu v čase poisťnej udalosti; je totiž na strane sporu, aké prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v konaní použije, s prihliadnutím na dané okolnosti prípadu nemožno dospieť ani k záveru, že žalovaná na uvedené nemala dostatok priestoru. Navyše sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že pokiaľ žalovaná žiadala započítať dlžné poisťné voči žalovanému nároku na poisťné plnenie, mala sumu dlžného poisťného i vyčísliť, čo však neurobila.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne argumenty spôsobilé spochybniť správnosť postupu súdu prvej inštancie v konaní, ani jeho rozhodnutia vo veci, s ktorým sa odvolací súd plne stotožnil.

21. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).